

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים

תולדות עיונים הערות

## התקנות הטערכות מכתבים

בעניini רבייה"ק מברסלב זי"ע

**מכתבי מזהרנ'ת - עלילם לתרופה, עם מכתבים חדשים והוסף מכתבי  
ביורום וציווים, העורף והארות**

פרק תבואה

שנת תשע"ד

בעניין אשר שאלת. עתה בלילה אי אפשר לחשוך. המקומות ירחים על בכיות וצעקות ישראל על הקולות המרים ומרוריהם ממותה, הנשמעים בכל הרחובות, או וומר להחולקים ומתנגדים כשיש להם עתה פה לדבר עתק על יראי ה' כשרים אמתיים, הודקם בהצדיק האמת, שמתיק מרירוטא דעלמא וכל קיום העולם על ידו ליקויים חיא סי כי'. מה נאמר מה נזכר מה נצדיק, הדמעות זולפים מלבי ומיעני כשאני צריך לכתוב לך בזה תשובה, כי זה סמור שמעתי בתוך חשתת לילה קול ועקקה גודלה ומרה, אווי אווי ומר, בכל רחובות מספד ובכל ראש קרחה מי ישמע ולא ידע מען, ובזה נחמותינו בעניינו מה שזכהנו על כל פנים לבלי להיות חולק על נקודת האמת, ובזה בלבד יש לנו כח לנחם ולשמה נפשינו גם עתה, ולהפוך היגון ואגודה לשנאה [כברא מהגוזרת של החופטים בני ישראל בעת קשותותם לזכא הרוש של הארץ. ועיין לעיל בפתחיה לשנת תקצ"ה שהר' נפתלי תלמיד רבי'יל אמר שעונש החופטים בא שביל שלוחו על צדיקי אמת, וכן מבואר בארכות בלוקיה הל' חובל בחבירו ה' ג' ו' ומועד קצת בעחרות למכתב ק' ומובן מה שמחרגנית בעת שמדובר אורות המחלוקת מספר ג' מהגוזרת הנוארה ה'ז].

שמהרנו"ת בעת שמדובר אודות המחלוקת מספר ג' ב מהגזירה הנוראה ה"ז].

וותנה בודאי נشمע לכל המעשה זורה ונבהלה שנעשה פה בליל שבת קודש העבר שנחרגו כל הנפשות שהיו בבית ר' נתן בן ר' צבי אפטיקער. ובשבתبعث תפלאת שחרית נמצאו כולם הרוגים בביתם, דהיינו רבי נתן הנ"ל, ואשתו, ואחיו ר' אהרן משה, ומשרתתו, רך ב' ילדים נשארו בחיים. והגדולה בת ד' או בת ה' שנים מוטלת על ערש דווי, מוכחה ופצעועה מכל אכזריות הרוצחים, והקטנה היא יונקת שדים, ובימים העבר באו ההרוגים לקבורה, תהא מיתתן כפרה על ישראל ותאה נפשם צורrah בצورو החיים. וудין לא נמצאו הרוצחים רך איה ערל נתפס על זה. יתר מזה אין פנאי להאריך [כתב הריר אברם בן הרר נחמן זל בספרו סיפורי נפלאים דרי"א] שנטקים אל מהגרנית הכתוב ואtan אדם תחתך, שנגור עליי, ואז נפלו בלילה זה בבית איש אשר אחד שם ר' נתן אפטיקער, והרגו אותו וככל ביתו. ובלילה הוא שמע המשם בבית הקברות רעש גדול מהAKER של אבוי, ובבוקר כששמעו שחרגו בנו ר' נתן הנ"ל, והבינו שהוא היה שרץ להציגו ולא היה יכול, וזה היה נגור על מבורן... וויה להלן על איש שעממי וטו טברן]

והנה עתה הוא ממש כמו קודם הנס של חנוכה, שהיו ישראל בצרות עצומות מכל צד כמו עתה ממש, כי מזה הצד הצרה התנ"ל הלא למשמע אונן דאבא נפשינו, ומצד זה מהליך כוה בכוונות כללו, בחיקות שניים כוה וכור, ועל כולם הוא השונא הגדול שבתוכה האדם עצמו, שמתגבר עליו בכל יום ובכל עת בהtagברות גדול מחדש, אשר על זה נאמר (תהלים לה, ל) צופה רשות לצדיק וכור וה' לא יעבנו בידו וכור כמו שדרשו זל (סוכה נב). וגם על זה אמרו רבותינו זל מציל עני מחזק מננו וכור בשם רבנן סי' זזיל. רבי יהושע בן לוי היה הרע, בנוהג שעבולים אדם גזל עם חבירו שתים ג' שנות בכרכר והוא קשור לו אהבה, וזה גזל עם אדם מנערתו ועד וקנותו, אם מצא בתוך שבעים הוא מפליו, בתוך שבעים הוא מפילו, הוא שוד או מר (תהלים לה) כל עצמותי תאמנהה ה' מי מכוק מציל עני מחזק מננו וענין גנוולו, אמר רב חייא ואבון גנוולו, וכי יש גולן גROL מה, ע"כ. ובאמת כל הצרות הניל רח' תלויים זה בזו, אבל חסדי ה' כי לא תמןנו, חדשים לבקרים וכור, ואלה ג'

המשדר בדף 4

## העורך: נחמי שווארטץ

60 of 60

**יצא לאור מידי שבוע בשבוע**

10

שנה ט"ז גליון ל"ט (תקפ"ט)

עיבין נחלת לאברהם נאל עמי"ס אבות על המשנה ואל תרבה שיחה עם האשה. שאמרו זל מכון אמרו חכמים כל המרבה שיחה עם האשה שלו ונוטל עצה בענינים של צדקה ומצוות אבל גורם דעה לעצמו, כי בדברים אחרים תשתרר עלייו גם השתרר, בראותה כי אין זו מעצתה, ובוטל מדבריה תורה ומצוותיה, וסופו ירש גיינטן להיתנו בטל מדבריה התורה ע"כ, והוא במדרש שמואל ובכמה ספרים. ועיין בספר הנזון אמריו שפר (להגאון ר' שלמה קלונגר זצ"ל) פ' וירא ופ' שופטים. ועיין בנחלת אבות שהביא כמה ראיות מן נבאים וכותבים וחוז"ל שאין לשומו לאשתו בענייני עדותת ה'. ויותר מפורש ובקיצור בספר המגיד להחפ"ג (פ' אהדי שנת תקליל') בהול' אם תשמע לנצח הנה נם בדברים אחרים בעיכ' תשמע ותבטל מתורה, כי אמרה פעם זאת שמעת לי שמע תמיד והבן ע"כ. ועיין בספר סידרים (ס' קל"ח) על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצודך דרש חולין ואשה שיזיין לו הקב"ה אשה טובה, כי מה' אשה משלכת, ונוגה שביעלים האיש ברוך אחר האשה וכו', לבן כל ריא ח' אל יקח עצה מאשתו בדרם מזוודה מפני שעיניה צרה, ואפיילו הוא יראת שמיים, ילו גודל ביראת שמיים יותר משרה אמן ואעפ"כ כשאמר לה אברהם מהרי שלש סאים קמה וכו', אבל בדברי העולם אתרך גזעך גזעך ולחיש

על כן צריכים להתחכם ולהתגבר לבלי לילך אחר עצהה במילוי  
דעתם רואו לשמעו עצהה מבואר בגמרא שמקשה על מאמר הנ"ל החולץ  
אחר עצה אשתו וכור והא וכור איתתך גוזא וכור' דהינו לשמעו עצהה, ומשנני הא  
במילוי דעתם בא במילוי דעתם.

ותהלה לאל היה לנו כמה יסורים ומניינות, והשם יתרברך עוזנו לשברים  
ולבלי לשמו אליהם עד שבחשדו נטהפכו לדעתינה, כמו שכתו במשלי ט, ז  
ברצות ה' דרכី איש וכו' [ועין בירור פנד' סי' א' ברשות ה'] דרכី איש גם אביכי ישלים את, רבי יוחנן  
אמר וואשטו שנאמר (מيكا ז) אובי איש אשבי ביתו, ועיין בספר ימי מוחראתח איה סי' ב' ולחלה, ומוטר בספר  
כוכבי אור שמהרנת' הויל חבר אחר אשר על ידו נתקרב לדרך החסידות ר' ליפא מנעםורוב זל, ואשתו של ר'  
ליפא היה שיחות המשפחת חסידים, ומילא לא הויל מניעות להתקרב לרבייל ולשאר צדיקים, אמן אה'כ  
נעשית מתנדגת, ומלוחנת' התה להיביך שאשתו הרבענית היטה באה משפחת מתנדגים גודלים וזהו לו מניעות  
גדולות להתקרב לרבייל, והי אה'ר כן הרבה שנים אחר הסתלקות לרבייל בא פעם ר' ליפא לרבסלב והאתכסן  
בבית מוחראת' זיל וראה שאשתו הרבענית מסכמת לבל דרכיו חק' ואני מונעת אותו משום דבר. אז ענה ר' ליפא  
שעכשו מטורן לו אמרם זיל (יבמות סג.) זכה גנשת לו עיר לא כה גנשת כנדנו, כי לבארה והה דץ'  
לטובות זכה עיר לא זכה כנדנו ותיבת' גנשטי' אינו מוכן, אבל לבי המצב מוכן הרבריט, כי זכה גנשטי' לו עיר  
נתקים אצל מוחראת' זיל שמקודם היהת מתנדגנים ואחר היה בא בעזמה גנשטי' לו לעיר, לא זכה גנשטי' כנדנו  
כndoן אצלו שמקום היהת לו לעיר ואחר כן גנשטי' לו מתנדגות (כוכבי אור אנשי מוחרא' אות ל'), ויע' מכתב  
קס'ו, ומחמת שברחמי הושיער השם יתרברך בענין זה קצת, שוב אין לך להסתכל  
על כל ברגיניות רбел' בו גוולה בה ליגראט גרבלה

ולדעתי טוב לך לקבע מקום לתפלה עם אנשי בית המדרש דעריך חדש, כי כי הנראה שם אין להמתנדדים שום כח נגד אנ'ש. ולמה לך לכנסו במקום שיש חשש בויזוין, ואיזה בכוד תרוויה אם תפְלֵל בהקליזוין, ובזיוונתך כבר יש לך מאחר שהם מדברים מוזה, זה בעצם בויזון גדול, הרואה בעלבון עלובים יחוס על בזיווננו וירחם עלינו ויושיענו.

רב המאור הנדרול בנש"ק מופת הרו  
נדול מרכן שמו נודע כשבירם מ"ה  
חכם נ"י  
נכד ללבינו הק' בעש"ט לה'ה  
(הסכמת המגיד מקאנז' צלה'ה על

מאמר נ"ג:

# מאמר: ר' אש ב' נבי ל' שרא"ל

## ליקוטי אמרים, תורת וشيخות קדושות ממזרן אדור ישראל וקדשו

### רבינו ישראַל בעל שם טוב צוקלה"ה

הנזכרים בספר רבייה"ק, ותלמידו מודרגן"ת, ומשאר ספריו ברסלב

מורה"ר נהמן נ"י, מגע  
הקדוש נברה הבעל שם  
טוב ז"ל וכותבו יונע עליינו  
(היי מורה"ר סי' ק"ט)

ולפעמים "מפי מורי", או סתם "מורי". ומה כיוון בשינוי הלשון  
נענה כשהייתי באוטו ההשנה של הבעל שם טוב כתבתי בלאשון  
כהה, ובעת שלא הייתה בהשנתו כתבתי בלאשון השני.  
(שש"ק ח"ג אות תרי"א)



קי"ח.

### מהחברה הקדושה

הה"צ ר' ליב סמטרעטען זצ"ל חותנו של הה"צ ר' יודל  
תלמיד מרובייז"ל היה אדם צדיק מופלג מאד עד כדי כך  
שפ"א בעת שהיתה גזירה רעה על ישראל, אמר הבעל שם  
טוב זצ"ל שהוא מוכחה לשפט עמו את ר' ליב בשליל לחתמתק  
את דין הגזירה. ומספר ר' לוי יצחק זצ"ל שראה מכתב שכותב  
אליו הבעל שם טוב.

(שש"ק ח"ג אות תרי"ט)



קי"ט.

וונתו של רבינו נהמן מהראדענער זצ"ל ששׂדך אותה לו הבעל  
שם טוב זצ"ל, הייתה אהותו של ר' יצחק דראביטשער  
זצ"ל.

(שש"ק ח"ג אות תרל"ז)



ק"ב.

### חד בדרא

דבר פטירת האור החיים ה'ן נודע על ידי הבעל שם טוב כיווע.  
ומעשה שהיה כך היה כשנטל הבעל שם טוב זצ"ל באותו  
עת את ידיו לטעודה התלכוב מאד בין הנטילה לברכת המוציא  
ואחר כך אמר שנפטר בעל אור החיים כי יש סוד אחד שאין  
יודע ואת כי אם חד בדרא, ובבעל אור החיים היה חד בדור זהה,  
ועתה שנתנלה לי סוד זה, ובברכה שנתמלק. ואמרו אנ"ש שסוד

קי"ד.

### שולחן ערוך ורמ"א

הבעל שם טוב צוה לתלמידו למד בשולחן ערוך עד שידענו  
דברי השו"ע והרמ"א בעל פה, כי נכתב ונתחבר ברוח  
הקודש

(שש"ק ח"ג אות תר"ז)



קט"ז.

### הקב"ה בתוך התורה

אמר פעם הבעל שם טוב זצ"ל על למדן אחד, הוא כזה מתמיד  
עד שאין לו פנאי לחשיבות ולהרהר מן הקב"ה.

(שש"ק ח"ג אות תר"ח)



קט"ז.

### שם קדוש

במספר המעשה של נסיעת הבעל שם טוב לאリン ישראל  
מספר עוד שלפני נסעם בספרינה אמר הבעל שם טוב  
لتלמידו הרה"ק רבבי צבי ולבטו הרבנית אדל, שידוע שם קדוש  
שיכול על ידו לפרש חתיכת בד על הים ולעבור בו את הים  
ולהגיע עד עיר הנמל יפה שבארץ ישראל, אולם בתנאי שלא  
יפסיקו במחשבתם בכוננות שם זה אף לרגע אחד, ענתה בטו  
ואמרה שהיא מוכנה לקבל זאת על עצמה, אולם ר' צבי אמר  
שמפחד לקבל על עצמו דבר זה.

(שש"ק ח"ג אות תר"ט)



קי"ז.

### השגות התלמוד ודרב

**בששאלו פעם מודיע כותב בספריו לפעמים "משמעות ממורי",**

מההסתמת הגה"ק רבוי מאיר בראד צלה"ה על הליקו"ם:  
רב המופלא ומפלג בתורה ובחסידות המפורטים מורה"ר נהמן נ"י הגדול בשם טוב גודלי הקודש ר' ר' אנטלה מורה"ר נחמן הילדה ערכות אבותיו ידי

רב ב"ז בעשר ידות בוצינא קידישא הו"ב קדוש יאמיר לו, כל ר' אנטלה מורה"ר נחמן הילדה בעקבות אבותיו דק'...  
מההסתמת הגה"ק רבוי אפרים זלמן מרגליות צלה"ה על הליקו"ם:

ירושה הוא לו מאבותיו, אבות מלכ"ל דאיכא תולדות, שכן יונק מנידולו הקדש, חוטר מגוז האלחי המפורט בעש"ט ולה"ה איש חמודות וורען לברכה ורע קודש  
שם וממעשרם עיריהם מדורות...

# מאמר מישיב נפש ◆

**קל"ה**

**שאלות על חסידות ברפלכ' ומקורות מפפרי קודש**

מאת אחד הרבנים שליט"א

## סימן י"ז: משה רעה מהימנא

שואל: אם הסברת לי למה דברך כך על הנדולים במננו או לפני זמנו, אבל מה תשיב לי על מה שהלך עוד יותר בגדולות, לדבר אפי' על משה רעה מהימנא, והוא מש"ב (хи מורה"ן סי' קצ"ז) שאמר שהוא חושב, שאם לא היה מתחילה בתחלתה בעניין הנהגת המפורנס, אפשר היה מגיע למה שהיה מגיע. ואמרתי לו, הלא משה ורבני ע"ה היה עוסק נ"ב בזה בהנהגת העולם לקרב בני אדם לה. השיב הלא גם משה ורבני ע"ה שנה בוה, כי גם משה עונש על שקרוב את הערב רב ע"ב. ודברים הללו נראה פגיעה גדולה בהגדרו ביותר שבישראל, במשה ורבני מובהר הברואים, לומר עליו ששנה וטעה ונענש.

תשובה: אני יודע אם למדת וראית בווחר וכרכי הארויז, אבל מה שכתבו חז"ל במדרשים בודאי היה צריך לראות, וכשתעתין בכל המקומות הראשונים לך, תראה כי רבני רק מעתיק מקצת ומעין הדברים שאמרו חז"ל והמקובלם על זה העניין, ואם תרצה להתלונן, אין עליו התלונה רק על הקודמים לך, ונעתקיך אחד לאחד כמה שמצינו בהניל', ובבודאי יש עוד ועוד, אבל כתעת די בזה.

(תנומא כי תשא) לך רד כי שחת עמק, העם לא נאמר אלא עמק, אבל הקב"ה למשה עמך עשו את העגל, שאני אמרתי לך והוציאתי את צבאותי את עמי בני ישראל (שםות ז'), ואת היה גרים וקבלתם הערב רב, ואמרת מوطב לקבל את השבים, ואני הייתי רואה מה עתידים לעשותו, והם שעשו את העגל שהיו עובדי ע"ז, וגרמו לעמי לחתוא עמהם. ילקוט שמעוני בדברים תנ"ב) כיוון שעשו ישראל אותו המשעה מיד יצאה כעס על משה שהעללה הערב רב עם, אבל קום רד מהר מזה כי שחת עמק, אבל משה עמי חטאו ועמך לא חטא, אבל הקב"ה עמך חטא.

(זוהר ח"א כ"ה) ומשה בגין דבעא לאעלא גירין תחות גדיי דשכינטא, וחשיב דהו מאلين דאתבריאו בה, והב בהון את ה' דאברהם, גרמו ליה ירידה, כד"א לך רד כי שחת עמק, ובגין דלא קבילו לאת ה' בדיחלו דיו"ז וברחימיו דה, נחית איהו מדריגיה דאייהו ו', ואת ו' נחתת עמיה, בגין דלא יתאביד בגיןיה, דעתיך איהו ברזא דגיגולא לאתערבא בגיןיהו בגלותא בין ערבי רב וכור, ומשה לא אסתמר בגיןיהו, ואפ"ל ה' בגיןיהו, ובגין דאייהו לא יעול לאירוע דישראל. (זוהר ח"א כ"ח) ולבתר בעא לאחדרא ערבי רב בתיבתא וא"ל קב"ה בגיןיהו, ואפ"ל בגיןיהו גלו ישראל בגלותא ואטתרכו מתמן, הה"ז ויגרש את האדם, ואדם ישראל ודאי, ומשה בגיןיהו אטתרך מארתיה, ולא יישראל, ובגינויו גלו ישראל בגלותא ואטתרכו מתמן, הה"ז ויגרש את האדם, ואדם ישראל ודאי, ומשה בגיןיהו אטתרך מארתיה, ולא זכה למייעל באירוע דישראל, דבגינויו עבר מאמר הקב"ה, וחב בסלע דמחאה ביה, דלא אמר ליה אלא ודברתם אל הסלע, בגיןון גרמו. (זוהר ח"ב קצ"א) ת"ח כתיב, וירא העם כי בשש משה, מאן העם, אינון ערבי רב, מאן ערבי רב, כל חורי מצרים וכל חרטומי דלהון הוו, כיוון דחמו נסין לפיליאן דעבד משה במצרים, האדרו לגבי משה, אמר ליה קובי'ה למשה לא תקבל לנו, אמר משה מריה דעתמא כיוון דחמו גבורתא דילך באען לאתגיירא, יחמון גבורתך בכל יומא, ויינדען דלית אלה בר מנך, וקיבל לנו משה.

(תיקונים קמ"ב). אכן עבדו ית עגלא חשב משה דישראל עבדו ליה, ואמר למא ה' יחרה אפק בעמק, אבל קובי'ה לך רד כי שחת עמק, בזמנה דאתمر בערב רב ויתפרק כל העם את נומי הזהב, אוזדמנת תמן, וארמי כלא אהרן בנורא ונפקת עגלא דיוונא דשור וחמור, בההוא ומן צוחחת רוח הקודש ואמרת, ידע שור קונו וחומור אבוס בעליו, ישראל לא ידע עמי לא התבונן, ודאי אייה ידע שור קונו וכו, ישראל לא ידע חרשין, עמי אהרן ומשה בני עמרם לא התבוננו.

(mag'ע ואתחנן אופן כ"ד) והшиб הקב"ה רב לך, ר"ל ערבי רב שעשו את העגל הוא שלך, כי שחת עמק, אתה הווא הגורם, ואין קטיגור נעשה סניגור, לכן אל תוסף דבר אליו, אבל צו את יהושע. (שם אופן ע"ה) ולפי שימושה החטא בערב רב שלקה עמו פגמו ממדתו, שכן ער"ב ר"ב בגימטריא דעת"ת, שנעשה העגל בבלעים ב"נ בעור"ר אשר התפאר ואמר יודע דעת"ת עליון. (שם אופן ק"י) חשב משה כшибא לארץ ישראל, היה ג"כ במדrigת הנער ברקיע. השיב הקב"ה רב לך, אין לך לדמות למטרון שהיה חנוך מטהלך בחוץ מן בני דורו, וגם אתה רצית לדמות אליו לפי שגם אתה הוצאה האهل שלך מחוץ למחנה אחר שראית שחתאו ישראל בעגל, וא"כ מזה הטעם רצית להיות ולהגיע למטרון מטטרון, שלקחתי אותך להיות למשרת לנער למלחה, וכל מפתחות שבעולם מסרתי בידך. אבל אין הנדון דומה אליו, כי מה שאתה הוצאה האهل שלך מחוץ, אתה היה הגורם לאותו עון, עברו ערבי רב שלקה עמך בלתי רשותי, נמצא שזה החטא שעשו, היה עליך. אבל מטרון שהרחקיך אהלו מחוץ לבני דורו והיה מתבודד את עצמו, עשה וזה בעצמו בלי שום החטא שהוא על ידו. וזה רב לך, הערב רב היה שלך ובשבילים לקחת את האهل והיתה מתבודד, וזה החטא היה שלך, לכן אל תוסף דבר:

ונוגם עם זוגתך ראיי לך לדבר מה היא רוצחה, וכי אפשר שלא תהיה בני ח"ג או שלא תסע אליו ח"ג, והלא ידועה מוקדם שאתה בני וכו', ואם אי אפשר שלא יהיה לך יסורים מזה הכל לטובה [בעיר טולשין גבר יד המהנדסים על אנשׁ וփצ'ו לעונת ולהבות את ר' יצחק, והחלו לדבר על לב הנגן ר' יוסל הונגען שהוא אשר פקר את ר' יצחק למלאכת הבני ודו"ר שיחיה לו זהה פרנסתו, לכן עלייו מוטל לקפח את פרנסות ר' יצחק, באשר שהוא נסע לאבינו מורהנו לברסלוב, ובכל הוא נחשב בקי הסדרי ברסלוב, שהמחייבים מיתה בידי אדם וכו' ].

ר' יוסף והוינער דחה אותו בלב ושוב וטען לפניויהם ובשביל שהוא נושא לברסלט לאביו חרי זה סימן שהוא מהסיד' ברסלט ? אין זה שם ראייה, כי נושא הוא לאביו בוגל כיבוד אב, וכן למשמעותו בוגל קרבותין עליות, ובאמת איינו החס' כלל, המתנדבים והברחו לקלל בדבריו ולא יכול לעשות לו רע (עין ימי התלאות דרכ' כב') ואשתו של ר' יצחק מרת חנה ע"ה (בזיגוג שני) היתה משפחת מתנדבים על דבר רבייל, והרבבה להציק את ר' יצחק בדברים, ומיראה את ימי חייו, ומוחנה'ת זול אמר עלייה: אלו לא היה כבד מגנוש מאשתו והראשונה הייתה מצויה עליה לנדרשו (אברה' דף ע"ז). עיין לעיל (מכבת ס"ד) ובענין היסורים שיש לך מה שמנועת אותך לנסוך לפה, מה你要做。 לעת עתה תחיה את עמך מה שעכ"פ אתה יכול להיות אצלני שלשה פעמים בשנה לפחות וכוכ' ע"ב. ועל ע"כ מכבת ר' גן.

כדי כבר ידעת שהעולם מלא יסורים, ואשרי מי שנתפס על דברי תורה, כי רוב האנשים סובלים יסורים מメントיהם הרעות על עסקי חול. וקומי תלה' שעיל ידי חזוק לבך בהאמת בעזרת השם יתברך תנצח אותה ותשוב אליך, ויקום בכך גם אובייכו ישלים אותו (משלי טז, ז – ועוזני בירר פנדס סי' ארבעה זה דרכו אש שם אבינו ישישם אתה, רבינו יהונתן אמר זו אשתו שנאמר (מיכה ז) אובי איש אש ביתך, ואנהנו לא נדע מה נשאה כי עלך עינינו, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים.

ויאשר כתבת לי שגם בהבנת המדרש בעיר חדש אומרים שהי' יציתו אותו כשיוצאה להם. וזה אין בידם, כי לדעתינו בעורת השם יתברך ואנ"ש חוקים שם, ומחתמת זה בעצמו יבינו מלאיהם ולא יתחללו בהזו כלל כי ידעו שאין בידם, ולא דבר הי' למחות שם בישראל, ובוצר הרחיב לנו, ובוודאי ישאר לך מקומות שתוכלו לחתפלל שם בעורת השם יתברך [עיין סוף מכתב ק"ע וקע"א]. ויש סיה מהדורות שכך מתנהג דבר רביזיל אם מניחים מקום אפלו מקום צד הריו וזה טוב ואם לא וכו']. כי כבר עודר לנו השם יתברך, וכן יזoor וושיען לנו מעטה יותר ווותר. והכל יתהפר לטוטובה גדולה, שנוכה על ידי זה להתעורר מושגניתנו. כי כל מה שנעשה עתה עמננו הכל כדי לעוררנו משגנינו לשוב אליו יתברך להתחילה מחדש ילך בדרכיו הקדושים ולהתקרב אליו יתברך מכל מקום שהוא [עיין מכתב ק"א גםanganת של הום היה לי נחת ונחמה על צערנו הקשה, מעניין המהלויק, מהחר שאנוי רואה שאטן מרגנישים קצת דיבוריינו שדברינו עםכם בו, שרצינן להתקרב לנו ירי והዲיק, ואשאן החקוקות גדול מזו]. ולפי מכתב כס"ה רובי אנ"ש נתערכו מתרשל על ידי המהלויק הוזאת.

והנה סמור לשעה זאת נסכם בדעתינו לשולח האגרת להרב [הוא מכתב קס"ה, אשר כבר נכתב בפרשנו ושלח כמ"ש במכתב קס"ה "ותקבלו העתקה מהאגרת שוכני לר' וכיו' היום קrome לאור היזום, וכו' ואתם תייעזו אותו אך לחתונת בוה"ע"ש], ותיכף חתמתי אותו וכותבי עלייה, והעתה יקבלו רצוף פה ויראה לשולחו [הוא המכתב קס"ד] ואני עשייתי את שלי להציג את נפשי, וזה הטוב יעשה וישלח בלבו שיטכל על האמת לאמתנו. וזה אהלים אמת אשר עד הנה עורנו ברחמי העזומים, בו בלבד בטחנו שוגם עכמ' אל ישבינו ואל יטשינו, כי גבלאותינו ומחשובינו אלין וכו'.

כונת ההערות והצינום בכדי להבהיר את המכתב החק, ובכך זוגינו בעזה להדרים כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, וכן נשמה לקבל באופן אישי מון הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מורהינו ובין על דברינו כדי שיצא מתחת לדיננו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוחם למperf

למפרטים למלצות ולו לטעמ' מאמראים להזיפוי בעיט סופר, א' להעורות, וכ'  
מי שברצונו שיגיע לו העיט סופר על יד האציגעל, יפנה:  
**CONGHVPRINTING@GMAIL.COM**  
**845.781.6701**  
או להפתקס: לאזורה עיל מול טוב לאציגעל, יט' לשלהז' החויה ונע' יומ' ג' בשעה: 9:00 בטליך'ך:

כ"ו ופירש"י שהחסדים מתחדשים בכל בקר, ועל ידי זה יש לנו מה לצפות ולכוות ולהחות ולייחל לישועתו תמיד, כי הוא יתברך גמר וגמר הכל לטובה, כי אתה מרום לעולם ה' ולוולם ידו על העליונה (תהלים זב, ט כפראש"י), וכתייב מהלך קיד, ט"ז ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חיל, חיות של צדיקים מהם השרים הנלוויים עליהם, ישבו המה אלינו ואנהנו לא נשוב אליהם, כמו שאמר הוא ז"ל חי מוחרין ס"ר רוח ורוח ושבץ" איך האב אויס גיפרט און ועל אויספרידין, ואחר קצת ראינו בעינינו. עד הנה עוזנו רחמי ולא עזנו הנסי, כן יוסיף להושעינו יותר בנסיבות וחסדים וישועות גדולות ביתר, כי קושטא קאי.

דברי אביכם ורבעכם, וחביריכם ותלמידיכם, ואוהביכם באמצעות, אבק הנדרס תחת כפותך גללי כל אחד ואחד.

נתן מברסלֶב

ושלום רב לכל אנש באהבה רבה ורוחמתן עוזיא, לכולם נאמרו כל הדברים  
באללה.

ואלהובי בני תן האגרת הלו לקרוות לכל האחוזים בחכלי עבותות אהבתינו  
באמת, אולי יתעוררנו כולם, או איזה מהם, לחשוב על תכליתו הנצחי  
על ידי דברינו, אשר זה החלק מכיל עליי, וחוץ מזה הכל הבל, כמו שכתב  
תכלית פס, יג אל תירא כי יעריך איש וכו'.

ואידיבין לזכור כל דברי אבותינו ורוכתינו ז"ל כפשותו בתמיינות שאמרנו (אבות פ"ז מ"ט) אין מלויין לו לאדם בשעת פטירתו לא כסף ולא זהב וככ' אלא תורה ומעשים טובים בלבד. אבל עצות אמיטיות להנצל מבולע ועקבומיות של זה העולם, שמעקם ומבלבל הלב בלי שיעור, צרכין עתה בדורות הללו לחפש ולבקש מספרי אדרוי' ז'ל, ואצל תלמידיה, ואצל תלמידי תלמידיו, מליא דעלמא יברך יתהון וככ'.

נתן מברסלֶב

סימן קפ"ז

**ברוך השם, אור ליום ה' וישב תקצ"ה לפ"ק, ברסלוב**

**מכהבך** קובלתי עתה, ומאליך תבין צעריו. אך לא הגדלת הצער, כי ידעת  
מקודם שהיה כה, ובשביל זה היה דעתך שלא תחיל לילך לשם  
בשבת העבר ולא הייתה מגיע לבזין זה, אך גם זו לטובה [עיין מכתב קסין]. ווכור  
נא בני חביבי את החסד הגדול שעשה עמך השם יתברך שהשאירך החיים  
והשביך לאיתנן [בסוף שנת תקצ"ד נחלה ר' יצחק בפרק שנת תקצ"ד], והחליפו סכנת  
על ראש השנה שתקצ"ה לאומאן כמו' בהמתבטים לעיל בסוף שנת תקצ"ד].  
מייתה על עונש הבזין הזה, שמכפר למייתה ממש [עיין בימ' נ"ע] [זיל לנו תנא קמיה  
דרב נתמן בר יצחק כל המלben פni חבירו ברבים כאילו שופר דמיים, אמר לי שפר אן אמרת, דחוינא ליה  
דאיל סומא ואתי חורא. ועיין ליקוטין חז"י וpsi פ"ב], ובזודאי הוא חסד גדול מהשם  
תברך.

יתברך.

